

De Hartjesprinses

Niet zo heel lang geleden leefde in een land niet ver van hier een prins met gouden lokken. Hij was slim en geliefd in stad en land. En ook heel actief, want hij danste graag en als jongen had hij een tijd lang elke dag perkamenten bezorgd. Dan zwoegde hij door weer en wind op zijn stalen ros. Hij was geboren in een klein dorpje dicht bij de grote stad met de naam Groenbokaal. Daar woonden zijn lieve prinsesmoeder en zijn vader, een landgraaf en beroemde muzikant die met zijn accordeon bij vele feesten was geweest.

De prins had zware tijden meegemaakt, maar gelukkig had hij drie bijzondere kinderen. Ze waren de mooiste en de liefste kinderen van het hele land. Ook was de prins alweer een tijdje alleen. Op een dag trok hij zijn stoute schoenen aan en vertrok hij naar de grote stad. Midden in de stad stond een grote glazen bol, helemaal opgebouwd uit kleine doorzichtige stenen met een zilveren rand. De bol was versierd met afbeeldingen van de zon, de maan en talloze sterren. In de binnenkant van de bol zaten allemaal kleine vakjes, waarin vrijgezelle mensen kleine briefjes konden te stoppen. In hoop ooit hun droomgeliefde te vinden. In de volksmond werd de bol daarom de relatieplaneet genoemd.

Ook de prins had een klein briefje bij zich. Op het moment dat hij deze in een leeg vakje willen leggen, dwarrelde van boven een klein envelopje naar beneden. Gemaakt van zuiver perkament en met zilveren draden eromheen. Op het envelopje zat een klein medaillon, de prins kon zijn ogen er niet vanaf houden. Snel maakte hij het envelopje open. Er vielen talloze kleine hartjes uit. En op het medaillon zat een wapenschild, het was een echte prinses en een prachtige vrouw! Er zat een briefje in met de simpele woorden: leg mij terug met jouw naam. De prins keek om zich heen, niemand zag hem. Een beetje zenuwachtig schreef hij zijn naam en legde hij het envelopje terug. De volgende dag kwam hij voor dag en dauw terug en ja hoor, er lag een nieuw envelopje, met de volgende tekst: vrijdagavond, het oude stads-kasteel naast je zussen. Daar begreep hij niets van: zussen? Hij had er twee: allebei heel lief en zorgzaam. De ene woonde in ver weg in een andere stad, zij was een beroemde zielenroerster. De andere leefde bij hem in de buurt en was een bekwame harensnijdstster. Terug naar huis kwam hij gelukkig een oude bedelaar tegen, die wist hem te vertellen waar de herberg lag, een ontmoetingsplaats voor vele jonge mensen.

Die avond liep de prins over van de zenuwen toen hij in de herberg zat te wachten...

Verder lezen:

neem contact op met De Koningsboekerij voor een persoonlijk aanbod.
info@dekoningsboekerij.nl